

TEBENNE BÍZTUNK

PÁPAI REFORMÁTUS ÉRTESÍTŐ

Tartalomjegyzék

Interjú Szabó Beatrixszal	2
A jó pap is holtig tanul, hát még aki nem pap!	2
Varga Jenő: Református tábor az egykori katolikus plébánián	3
Bódás János versei	4-5
Horváth Andrea: Szeretjük Pápát. És egymást?	5
Szalóky Zsolt: Légy példa – Ökumenikus Nap az Esterházy-kastély udvarán	6
Kövy Rózsa: Felsőtárkány 2019.	7-8
Böröczky Anna: Gyerekhét	8
Halász Brigitta és Szalai Gergő: Jegyeshétvége 2019	9
ifj. Márkus Mihály: Temetési ígéhirdetés	10-11
ifj. Márkus Mihály: Templom felújítás	11
Anyakönyvi hírek	12
Tunnerné Buzás Éva: Az Édenkert Pápai Református Óvodáról	12-13
Hirdetések	14

Szakács Gergely

De nehéz az iskolatáska

„Fiam, ha megfogadod mondásaimat, és parancsaimat magadba zárod, ha figyelmesen hallgatsz a bölcsességre, és szívből törekszel értelemre, bizony, ha bölcsességért kiáltasz, és hangosan kéred az értelmet, ha úgy keresed azt, mint az ezüstöt, és úgy kutatod, mint az elrejtett kincseket, akkor megérted, mi az ÚR félelme, és rájössz, mi az istenismeret. Csak az ÚR ad bölcsességet, szájából ismeret és értelem származik.”

Példabeszédek könyve 2, 1-6

Reggelente elnézem a gyermekeimet, ahogy iskolába készülődnek. Néha lelkesen, örömmel, jókedvűen ébrednek, egész reggel viccelődnek, nevetnek. Máskor ólmos fáradtsággal küzdenek, morcosak, alig lehet hatni rájuk, szinte elkésünk az iskolából. Szülőként sokszor arra vágyom, hogy minden reggel jókedvük legyen, megspóroljunk rengeteg feszültséget a készülődéssel. Sajnos az élet nem hollywoodi film, nem mosolyog mindenki, nem tipp-topp a reggeli készülődés, sőt...

Az iskola, tanulás kiteszi az ember életének egy jelentős részét. A nyolc általánoshoz is nyolc év tanulás szükséges, de aki mesterdiplomát szeretne, annak legalább tizenhét-tizenkilenc év tanulás jut. Az egyéb posztgraduális képzésekről, másod-harmaddiplomákról nem is beszélve. Ezek az évek, évtizedek, mindaz, amit megélünk az oktatási intézményekben, erőteljesen meghatározzák, hogyan viszonyulunk önmagunkhoz, másokhoz, az élet dolgaihoz. Sok szülő azt várja,

hogy a gyermeke ne csak tárgyi tudást, évszámokat, egyenleteket, idegen szavakat és verslábakat tanuljon, hanem kapjon elég muníciót az élethez, sőt kapjon meg mindent, amivel sikeres és boldog felnőtté tud válni. Adjon meg mindent az iskola.

Édesanyám a mai napig emlegeti, hogy amikor elsős Refis voltam, Kálmán Attila, az akkori igazgató az évkezdő szülői értekezletre hívott össze minden szülőt. Többek között ezt mondta: „Ne gondolják azt a kedves szülők, hogy beadják ide a kerek fejű gyereküket, és négy év múlva egy kockafejű, öltönyös embert kapnak vissza. Hozott anyagból dolgozunk.” Kemény, de igaz szavak. Az iskola csak arra tud építeni, amit a gyermek magával hoz. Amit az óvodában kap. De már az óvónők is azt mondják, hogy azzal tudunk dolgozni, arra tudnak építeni, amit a gyermek otthonról hoz.

Minden szülőnek fontos ráeszmélni, hogy nem az óvoda, iskola, középiskola, egyetem fogja a gyermekét megtanítani a jó modorra, udvariasságra, igazságosságra, szeretetre, önzetlenségre, nem az óvó nénik és tanárok adnak megküzdési stratégiákat a gyermek kezébe, hogy tudjon valamit kezdeni a nehézségeivel, kudarcaival, csalódásaival. Ezt a szülő tudja megadni. Ezt a családból hozza magával a gyermek. Sok mindent megtanulunk az iskolában a tanároktól és egymástól, de az igazán fontos alapokat otthon kapjuk, onnan hozzuk. Erre lehet építeni erős vagy ingatag felépítményt.

Szülőként ez nagy felelősség. Beszélgetve hasonló élethelyzetben lévő szülővel ez a felelősség nyomasztóvá, sőt rémisztővé tud válni. Hogyan neveljem jól a gyermekemet, ha magam sem tudom, hogyan kell igazán jól élni az életemet? Mire tanítsam meg ebben a zűrzavaros, rohanó világban? Milyen támpontokat adjak neki az élethez? Ahogy a gyermekeinknek példára van szükségük, és ránk, szülőkre így tekintenek, úgy nekünk is példára van szükségünk, akit követhetünk, akit mintázhatunk. A Példabeszédek könyvének fentebb idézett része erről beszél. Közel 2500 éves emberi tapasztalatot fogalmaz meg, és egyben hitvallásként beszél arról, hogy bölcsesség szükséges az élethez. Bölcsesség, melynek forrása Isten. Nem emberi okoskodás, ügyeskedés kell az életben, hanem olyan isteni értékrend szerint élni, mely az igazán fontos dolgokra fókuszál. Olyan értékrend szerint élni, mely örök értékeket tartalmaz, és azok alapján szelektál, megkülönböztet és jut döntésre minden élethelyzetben.

Jézus szavai, amikor Istent Atyának nevezi, újabb értelemmel gazdagodnak, ha úgy tudunk Istenre tekinteni, mint saját szülőnkre, aki a lehető legjobb példa, aki jóra tanít, aki áldást akar osztani, aki életet ad. Ha igazán őszinték vagyunk magunkhoz, be kell vallanunk, hogy nem vagyunk tökéletes emberek, és nem vagyunk tökéletes szülők. Tele vagyunk hibákkal, hiányosságokkal, türelmetlenek, ingerlékenyek vagyunk, nem szeretjük eléggé a gyermekeinket. Nem tudunk igazán jó példák lenni. De fontos, hogy a legjobb példára, a mennyei Atyára tudunk mutatni. Ha a gyermekünk felnő, rá fog döbbsenni, hogy a szülei sem tökéletesek. És ha Istenre mutató életet élünk, arra is rá fog ébredni, hogy bár nem tökéletesek a szülei, a legtökéletesebb példát mutatták neki. Ha így élünk, van remény arra, hogy gyermekeink is a mennyei Atyát fogják követni egész életükben.

Interjú Szabó Beatrixszal

Kérlek, mutatkozz be pár mondatban!

Szabó Beatrix vagyok. Budapesten születtem, 1976-ban. Egy bátyám van.

Születésem után nem sokkal Tapolcára költöztünk, majd pár évre rá Veszprémbe, ahol az iskoláimat végeztem. 1994-ben érettségiztem a Vetési Albert Gimnáziumban.

Nem vallásos családban nőttem fel, de nagymamám gyerekkoromban a nyári szünetekben gyakran elvitt templomba, megtanított imádkozni is. Húszévesen, Londonban jutottam hitre, itt ért utol Isten kegyelme, mint tékozló leányt, egy adventi evangelizációs istentiszteleten.

Miért a teológiát választottad?

Hitre jutásom után hamar, főiskolai éveim alatt felébredt bennem a vágy a Szentírás, és azon keresztül Isten mélyebb megismerése iránt. Külföldön kezdtem meg teológiai tanulmányaimat, de rajtam kívül álló okok miatt nem sikerült azokat ott befejeznie. Hazatérésem után Steinbach püspök úr, gyülekezeti lelkészem hatására jelentkeztem a Pápai Teológiára, ahol előbb a katechéta (hittanoktató) szakot, majd a teológus-lelkész szakot is elvégeztem.

Eddig hol szolgáltál?

Anyagyülekezetemben, a Balatonalmádi Református Gyülekezetben végeztem különféle szolgáltatásokat (női kör, bibliaórák vezetése, felnőtt katechézis). Az ún. hatodévesemet, a szakmai gyakorlatomat a Tatai Református Egyházközségben töltöttem, ahol a lelkészi munka minden területébe betekintheztem.

Hogyan kerültél Páparra?

A lelkészi diploma megszerzése után püspöki kirendelésre kerültem a pápai gyülekezetbe. Nagy kiváltságnak tartom, hogy ebben a gyülekezetben szolgálhatok. Páparhoz rengeteg kedves emlék köt, bizonyos tekintetben tehát "hazajöttem".

Óvodalelkészként milyen feladataid lesznek? Milyen terveid vannak?

Az óvodai hitéleti foglalkozásokat és áhítatokat fogom tartani a négy óvodai csoportban, ezenkívül minden héten a nevelőtestületnek is tartok majd bibliaórákat. Terveink között szerepel, hogy a szülőknek is szervezünk a keresztyén hittel kapcsolatos alkalmakat, bibliaórákat, erre jelezték is igényüket. Az óvodában folyó lelkigondozás is a feladatomból lesz. Emellett a gyülekezeti munkába is szeretnék bekapcsolódni, ahol lehetőség adódik rá.

A jó pap is holtig tanul, hát még aki nem pap!

Több éve vissza-visszatérő igény gyülekezetünkben, hogy a keresztyénségről, a református egyházról, Istenről, Bibliáról, a mai keresztyénséget érintő kérdésekről is beszéljünk. Információs társadalomban élünk, bármihez hozzáférhetünk az internet korában, de az igazán fontos kérdésekre nincsenek meg a válaszaink. Ezt a hiányt pótoljuk a szeptemberben induló felnőtt katechézissel. A katechézis szó idegenül cseng egy 21. századi fülnek. A kifejezés a keresztyén tanításba való bevezetést, a keresztyén tanítás átadását, megismerését jelenti.

Kiket várunk? A katechézis nyitott mindenki számára, akit érdekel a keresztyénség, szeretné ismereteit elmélyíteni, felfrissíteni. Várjuk a más felekezeti testvéreket, a fiatalokat, időseket, a keresztyénséggel most ismerkedőket, a vallásos családban felnőtteket, szóval mindenkit!

Az alkalmakat az Immanuel Közösségi Házban tartjuk (Zimmermann u. 2.). Azért, hogy minél több érdeklődő részt tudjon venni alkalmainkon, egy-egy témát megismétlünk. A

katechézist Kovács Dániel nyugalmazott lelképásztor vezeti.

Az alkalmak az alábbi napokon lesznek:

1. előadás szept 18. szerda és 23. hétfő
Mit tudhatok meg a Biblia eredetéről, tartalmáról, szerkezetéről és üzenetéről
2. előadás okt. 2. szerda és okt 7. hétfő
Mit üzen számomra a bibliai teremtéstörténet az ember eredetéről és bűnbeeséséről?
3. előadás okt. 16. szerda és okt 21. hétfő
Mit kíván tőlem Isten az 1. kőtábla parancsolataiban?
4. előadás okt 30. szerda és nov 4. hétfő
Mit kíván tőlem Isten a 2. kőtábla parancsolataiban?
5. előadás nov. 13. szerda és nov 18. hétfő
Kicsoda Jézus Krisztus, és mit jelent számomra az ő megváltó munkája?
6. előadás nov. 27. és dec 2. hétfő
Mit cselekszik bennem Isten lépésről-lépésre üdvösségem érdekében?
7. előadás dec. 11. szerda és 16. hétfő.
Mi a titka, hogy az Atya, Fiú és a Szentlélek együtt az Egyetlen örök és igaz Isten?

Varga Jenő

Református tábor az egykori katolikus plébánián

Gyülekezetünk férfikörében egy-két éve megfogalmazódott már az igény, hogy jó lenne, ha megvalósulna néhány nap együttlét az ifis és fiatalabb fiúkkal. Mindannyian fontosnak tartjuk, hogy fiaink jó példát lássanak maguk előtt.

Már az időpont kiválasztása sem volt könnyű feladat, hiszen nemrég ért véget az iskola, valakik régebben elköteleződtek más táborokba, többen megkezdték nyári szabadságukat, és nyaralni mentek.

A helyszínnel kevesebb gond volt, mert az egyik testvérünk régebben járt már Reziben, és nagyon dicsérte az egykori plébánia épületéből kialakított turistaházat. A Laky Demeterről elnevezett vendégház valóban jó választásnak bizonyult. Hatalmas udvar és fedett lugasok álltak rendelkezésünkre. Előre elhatároztuk, hogy esténként tábortűz mellett szalonnát sütünk, ehhez és az összes programhoz az időjárás végig partner volt.

Péntek délelőtt ijáskodtunk, valamint a rovásírással és a tereptannal ismerkedtünk meg, ebéd után kirándultunk a badacsonyi Kisfaludy-kilátóhoz és a szigligeti várhoz. A szombati napot Badacsonyládbi-hegyen töltöttük, ahol délelőtt eveztünk, délután strandoltunk. A közösség ereje a Balaton vizében is megmutatkozott: csapatunknak 91 érintéssel sikeredett a labdát a levegőben tartani. A csapat ügyének érdekében nem számított, hogy ki a fiatalabb, ki az idősebb.

Vasárnap délelőtt az addig elhangzottakkal és a meglátogatott helyekkel kapcsolatosan volt néhány kvíz kérdés, illetve egy ígét kellett rovásbetűkkel leírni, valamint egy rótt ígét latin betűkre visszafordítani.

Naponta többször is beszélgettünk Pál apostolnak az efézusiakhoz írott leveléről. A tábor központi igéje így hangzott: „*Öltsétek föl az Isten fegyverzetét!*” (Ef 6;10-17) Áhítataink kezdetén a dicséretnek éneklésével magunkat is megleptük, ugyanis kevesen gondoltuk volna, hogy önállóan el tudjuk énekelni még a „közismertebb” énekeket is.

Voltak, akik csak egy-egy napot töltöttek velünk, akadtak, akiknek korábban kellett hazautazniuk, a tábor végén azonban egyhangúlag fogalmazódott meg az újabb igény: Jövőre veletek (és másokkal is) ugyanitt!

Dicsőség az Úrnak a tartalmas programokért, a gyönyörű szállásért, a jó időért, minden egyes pillanatért, mely a közösségünket formálta!

Kedves Olvasó!

Az alábbiakban Bódás János kettő versét adjuk közre.

Bódás János táci gazdálkodó és Barkó Zsófia házasságát 1905 február 7-én egy fiúgyermekkel áldotta meg az Úr. Az eszes, mindenre figyelő fiúcskát elemi iskolái után a falu lelkésze ösztönzésére a szülők a Pápai Gimnáziumba adták.

Nem is gondoltak más megoldásra, a vastagnyakú kálomista apa és a hitben járó anya természetesen gondolta, hogy Istentől kapott gyermekük ebben az iskolában megkapja azt a műveltséget, tudást, amire vágyik és élete jó alapokon állva indulhat. A híres pápai intézet falai szinte lehelték a kis- majd nagydiák felé az igazi kultúra, az igazi tudás lelkét, az előtte járó ősök-elődök példája vonzó volt. Mint Petőfi, Bódás is Pápán kezdte bontogatni Pegazusa szárnyait, első zsenyéit a gimnázium önképzőkörében adta közre, itt jelentek meg első versei az iskola lapjában, majd a városi lapokban.

1916 és 24 között a Gimnáziumban tanult, eredményes érettségi vizsgája után felvételt nyert a Teológia Akadémiára, itt tette le lelkési vizsgáit jeles eredménnyel, a pápai Akadémia bocsátotta ki 1927-ben Vörösberénybe segédlelkésznek. Két esztendő után átirányították Enyingre, itt is két esztendőt szolgált segédlelkészként. 1929-ben meghívták Szombathelyre hitoktató lelkésznek, majd 1934-ben rendes lelkésszé választotta a szombathelyi gyülekezet, itt a nagy katolikus tengerben a maroknyi reformátusságot igyekezett összefogni. 1939-ben befejezték a szombathelyi templom építését, ekkor kereste meg Bódás Jánost a székesfehérvári református gyülekezet és hívta meg Székesfehérvárra lelkésznek. Itt élt, lakott haláláig a hívei, a város tiszteletében, szeretetében.

Gyülekezete, városa nem felejtette el, születése centenáriumán a Református Egyházközség a Vörösmarty Társasággal közösen emléktáblát avatott a Széchenyi utcai gyülekezeti központban, ugyanekkor jelent meg összes költeményeinek kötete János fia kiadásában.

A lelkipásztori elhivatottságát az Útjelzőtábla című verse világítja meg:

Útjelzőtábla

Vigyáz a falvak szélén, s ott áll

Aszétfutó keresztutaknál.

Vigyáz, mindig útfélen állva,

S utat mutat mellén a tábla.

Lábára indák tekerőznek,

A barmok hozzá dörgölőznek,

Vállára galamb, varjú száll,

Az útról ráfreccsen a sár,

Nap fakítja és veri zápor,

Megrepedez a tél fagyától,

Kölykek vágnak belé sebet,

Beszennyezik kósza ebek,

De jó, s balsorsban egyaránt

Áll és mutatja az irányt.

Mellette bölcsek és bolondok

Cipelnek álmot, vágyat, gondot,

Jönnek és mennek ifjak, vének,

Nászmenetek és temetések,

Ő áll és tűr, s nem válogat,

Mindenkinek utat mutat.

Útjelzőtábla lettem én is,

Ott, hol az út Isten felé visz.

Embersorsok útfelén állva

Mutatok mindig egy irányba:

Krisztus felé... Nap szúr, ver zápor,

Didergek a közöny fagyától,

Bűn-indák rám tekerőznek,

Rút vágyak hozzám dörgölőznek,

Vállamra néha varjú száll,

S a fülemben azt kiáltja: kár,

Az élet sara rámfreccseg,

Megsebeznek gonosz kezek,

De jó s balsorsban egyaránt

Állok s mutatom az irányt,

Akik mellettem elhaladnak,

A tévedt tékozlófiaknak.

Mellemről Isten lángírása

Beragyog ködbe, éjszakába,

S szinte kiáltja: emberek,

Bűnösök, bénák, betegek,

A Krisztus jár előttetek,

Csak nyomába lépjete,

Nála lesz békességetek,

Csak bízzatok és higgyetek

S szeressetek, szeressetek!

Valahol ki van jelölve helyed...

Azért van síró, hogy vigasztald,
 az éhező, hogy teríts neki asztalt.
 Azért van seb, hogy bekösse kezed,
 vak, elhagyott azért van, hogy vezesd.
 Azért van annyi árva, üldözött,
 hogy oltalmat nyerjen karjaid között.
 Azért roskadnak mások lábai,
 hogy terhüket te segíts hordani.
 Az irgalmat kínok fakasztják.
 Mélység felett van csak magasság.
 Hogyha más gyötrődik, szenved – azért van,
 hogy te befogadd szívedbe boldogan.
 Megmutattad néha legalább,
 hogy lelked által enyhült, szépült a világ?
 Vagy tán kezdetől támadt foltra folt
 ott is, ahol eddig minden tiszta volt?

Mi vagy?

Vigasznak, írnak szántak,
 menedéknek, oszlopnak, szárnynak.
 Valahol rég... siess... keresd,
 Ki van jelölve a helyed.

Csak ott leszel az, aminek Isten szánt,
 másként céltalan lesz az életed,
 s a sors ekéje bármily mélyen szánt,
 mag leszel, mely köre esett.
 Elkallódott levél leszel,
 mely a címzetthez nem jut el.
 Gyógyszer, mely kárba veszett,
 mit sohasem kap meg a beteg.
 Rúd leszel, de zászlótalan,
 kalász leszel, de magtalan.
 Cserép, melyben nem virít virág,
 s nem veszi hasznát
 sem az ég, sem a világ.

Horváth Andrea (pannoniareformata.hu)

Szeretjük Pápát. És egymást?

Tavaly a Játékfesztivál idején volt az első Szólj be a papnak! elnevezésű program, melyen a résztvevők kötetlenül, tabuk nélkül tehették fel kérdéseiket. A siker hozta magával, hogy rendszeressé váltak az alkalmak, s most júniusban immár negyedszer szólhattak be a papoknak a látogatók: ezúttal Boncz Zoltán baptista lelkésznek, Szabó Ferenc evangélikus tábori lelkésznek, Márkus Mihály református lelkipásztornak, valamint Szijártó László római katolikus plébánosnak a Pannonia Reformata Múzeum udvarán, az Ó-Teraszon.

Szeretjük Pápát, de nem szeretjük egymást? - Bizalomhiány és indulatok városunkban címmel hirdették meg az alkalmat. Egy facebook-csoport adta az ötletet, azoké, akik szeretik városukat. Adódott a kérdés, ha szeretjük a városunkat, akkor miért vagyunk türelmetlenek, bántóak, kellemetlenkedők embertársainkkal, azokkal, akikkel együtt alkotjuk a várost.

Szabó Ferenc nyolc éve él Pápán, Szijártó László 16 éve, Boncz Zoltán itt született, s itt is él, Márkus Mihály itt született, három éves volt, amikor elköltöztek, s 17 éve tért vissza, hogy ebben a gyülekezetben szolgáljon. Mindegyikük máshogy látja a várost, de sok kérdésben egyetértettek, hisz bár a kérdés Pápára vonatkozott, valószínűleg minden településen vannak hasonló problémák.

Márkus Mihály az indulatok kapcsán elmondta, hogy ő is szembesül időnként azzal, hogy uralkodnia kell magán, hogy ne az indulat vezérelje, mint mondta, akkor tudunk jól jelen lenni kapcsolatainkban, ha megtaláljuk azt az erőt, ami segít ebben. Szijártó László szerint összetett dolog a szeretet, vannak fokmérői, hisz nem szerethetjük egyformán a családtagokat és ellenségeinket. Az viszont fontos, hogy mindenkinek megadjuk a tiszteletet. Boncz Zoltán azt emelte ki, hogy nem tudjuk szeretni Pápát, ha nem szeretjük az itt élő embereket.

Szabó Ferenc tábori lelkésztől megkérdezték, hogy az ideérkező külföldi katonák és családtagjaik miként tekintenek Pápára. A tábori lelkész szerint a közös programok segítik, hogy otthonosan érezzék magukat, a találkozások segítik a közeledést. A konfliktusok kapcsán szó esett arról, ki kell állnunk az igazunkért, de méltó, higgadt, türelmes módon. Egy élhetőbb városért közösen kell tennünk, felül kell emelkednünk a sérelmeken, és egymáshoz közeledve kell beszélgetnünk.

Szó esett még arról, hogy érdemes-e facebook-kommentelésekbe bekapcsolódni (Márkus Mihály szerint nem, mert személytelen és könnyen kiforgatható, amit írunk), milyen érzés az, ha valaki átkeresztelkedik (Szijártó László szerint Istenhez több út vezet, s az a lényeg, hogy mindenki megtalálja a sajátját). Abban egyetértettek a résztvevők, hogy ahhoz, hogy jól érezzük magunkat a városunkban, mindenkire szükség van, tehát érdemes energiát fektetni abba, hogy mindenkiben meglássuk Krisztus arcát, még azokban is, akikkel ez küzdelmes.

Szalóky Zsolt (infopapa.hu)

Légy példa – Ökumenikus Nap az Esterházy-kastély udvarán

Kilencedik alkalommal ünnepeltek együtt pünkösdhétfőn a történelmi egyházak Pápán, az Esterházy-kastélyban és annak udvarán.

Kilencedik éve gyűjti össze a Krisztus hívőket az ökumenikus nap, amelyen nem jelennek meg az egyes egyházakra jellemző sajátosságok, a papok és a lekövetkezők civil ruhában járnak, és a résztvevők színes programokon vehetnek részt, élhetik meg közösen hitüket. A korábbi években rendre megtréfálta az időjárás a szervezőket, tavaly azonban megváltozott a „trend”, és verőfényes napsütés köszöntötte a rendezvényt. Pontosan így történt ezúttal is, a kastélyudvaron felállított rendezvénysátor azonban remek szolgálatot tett a nyári forróságban.

A koradélutáni megnyitó ünnepségen elsőként Boncz Zoltán baptista lelkész szövegezt az egybegyűltekhez. Az ökumenikus nap fő üzenetéhez kapcsolódóan Pál apostol idézte, aki azt mondta, „legyetek követőim, mint ahogy én Krisztus követője vagyok”. – Szeretném, ha a mai napnak lenne egy olyan hozadéka mindenki számára, hogy kapjunk segítséget abban, miként lehetünk mi példamutató emberekké és közösségekké – fogalmazott a lelkész.

Áldozó Tamás polgármester köszöntőjében az ökumené jegyében arról beszélt, hogy a közelmúltban

a csíksomlyói búcsúban, egy karizmatikus katolikus eseményen járt, amelyen sokan megjelentek olyanok is, akik más-más felekezetekhez tartoznak.

A városvezető a pápai felekezetek közötti párbeszédet és együttműködést példaértékűnek nevezte. - Ma a hit összeköt bennünket. Ez a hit fogja megfordítani Európa és Magyarország jövőjét, hiszen tudjuk, hogy egy másik vallás hódít teret Európában. A mi vallásunk a békére és a szeretetre tanít, az a dolgunk, hogy ezt fel tudjuk mutatni, ezzel mutatva példát saját életünkben, közösségeinkben – mondta Áldozó Tamás.

Az első színpadi produkciót a Szent István Római Katolikus Általános Iskola kisdíákjai mutatták be, Lázár Ervin: Szegény Dzsoni és Árnika című könyvéből adtak elő egy részletet. A műsor után a legbátrabbak futócipőt húztak a kánikulában, az örömfutáson felkeresték a belváros templomait, majd három kilométeres versenyen indulhattak a Várkertben.

Közben a színpadon folytatódott a programok, az Édenkert Pápai Református Óvoda ovisainak Pünkösdlőjét láthatta a közönség, majd a Pápai

Református Kollégium Gimnáziuma és Művészeti Szakgimnáziumának diákjai adtak elő verses összeállítást.

Idén is népszerű volt a bibliai ételkóstoló.

A szervezők a kisebbekre is gondoltak, a kastély termeiben játszótér várta a gyermekeket, a kicsit nagyobbak feladatokat megoldva találhatták meg a Szövetség ládáját. A felnőttek interaktív imaszövegét vehettek részt a kastély kápolnájában, és meghallgathatták Tapolyai Emőke, Krisztusra épített jellem című előadását.

A színpadon a Szent Anna Római Katolikus Óvoda apróságai következtek, majd a Gyurátz Ferenc Evangélikus Általános Iskola bemutatója volt látható a rendezvénysátorban, a késő délutáni istentiszteletet megelőzően pedig a mesemondó verseny és a rajzpályázat díjátadó gálájára került sor.

Az istentiszteletre szépen megtelt a kastély udvara, a színpadon pedig összeállt az ökumenikus zenekar. A történelmi egyházak helyi vezetői rövid igeszakaszokat olvastak fel, majd Pálfi Zsuzsanna győri lelképásztor hirdetett igét.

Az ökumenikus nap központi üzenetét feldolgozva a valódi példaképeket hasonlította össze a ma oly divatos influenszerekkel. „Senki meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tisztaságban” – idézte Pál Timóteushoz írt levelét a lelkész, aki szerint az igazi példaképek érzik a felelősségüket azok iránt, akik elindulnak utánuk.

Az igehirdetést követően arra utalva, hogy Jézus megmosta a tanítványok lábát, a jelenlévők egymás kezét mosták meg, az összetartozást szimbolizálva. A kilencedik ökumenikus nap közös énekléssel zárult.

Kövy Rózsa

Felsőtárkány 2019.

Már többször és többféleképpen felidéztem a gyülekezeti táborok hangulatát, az ott átélt közösségi élményeket, lelki feltöltődést.

Most két olyan táborozó osztja meg gondolatait velünk, akik teljesen más korosztályt képviselnek. Grácsmann Tiborné, Kati évek óta lelkes „mécsesstartó” az idősebbekhez, Békefi Csanád, aki néhány év kihagyás után jött el újra, a fiatalokhoz tartozik.

Kíváncsi voltam, hogy mi motiválta őket a táborba való jelentkezésre.

Kati: Sok éve már, hogy fő nyári programom a gyülekezeti táborban való részvétel. Megszerettem a hangulatát, a nyüzsgését, a közös áhítatokat, imádságokat, énekléseket, beszélgetéseket, és lelkileg is mindig kaptam valami újat. Évenként olyan jó volt látni a kisgyermekek növekedését, fejlődését. A gyermekekkel együtt a létszám is növekedett. Mindig jöttek újak, akikkel új barátságok, ismeretségek kötődtek.

Csanád: Két fontosabb célt tűztem ki magamnak, akkor, amikor elhatároztam, hogy részt veszek a táborban. Közelebb kerülni Istenhez és megismerkedni a gyülekezeti tagokkal. Emellett nagy motivációt adott az, hogy családom nagyobb része, és egy jó barátom is eljött velünk.

A továbbiakban az előadásokról, csoportfoglalkozásokról beszélgettünk.

Kati: Ezeket a programokat mindig jól felkészült vezetők irányították. Most is izgalommal vártam, ki lesz az, aki az idén betölti ezt a megbízatást. Örömmel tapasztaltam, hogy Mayerné Pátkai Tünde vett át bennünket. Tartalmas, jó foglalkozásaink voltak. Nagyon játszottunk, de minden játéknak volt valami üzenete, tanulsága. A beszélgetések a reggeli előadások témájához kapcsolódtak. Jó volt

hallani, hogy kire milyen hatással volt, mennyire érintette meg.

Csanád: Eleinte szokatlan volt, hogy nagyon sok ismeretlen arcot láttam, bevallom kicsit meg is ijedtem, hogy hogyan fogok tudni beilleszkedni a közösségbe. A legelső délelőtti csoportfoglalkozás tökéletes ellenszere volt ennek a félelemnek, az ismerkedős, bemutatkozásos játékok segítettek kilépni a komfortzónánkból. Az együtt töltött idő hatására a csoportban a bizalom függvénye exponenciális növekedésnek indult, őszinte, szívhez szóló beszélgetéseket, gondolkodós és humoros pillanatokot élhettünk át közösen, és sikerült közel kerülnünk egymáshoz. A foglalkozások előtt előadásokat hallgathattunk a tábor témáiról, amelyek nagyon összeszedettek és hatékonyak voltak, az elgondolkozó, merengő üzemmódom minden alkalommal aktiválódott.

A komolyabb délelőttöket vidám, kötetlen délutánok és esték követték...

Kati: A szabadidős programokat mindenki tetszés szerint választotta ki. Mi a testvéremmel – aki Spanyolországban él, de ő is lelkes táborozó – egy délután a kézműves foglalkozáson próbáltunk alkotni. Egy másik alkalommal Szilvásváradra mentünk, megnéztük a Lipicai ménes csodálatos lovait, istállóit, múzeumát. Ezenkívül sok lehetőség adódott; egri városnézés, foci, ijátság, fürdés. Két este Halász Brigitta 1-1 táborlakóval beszélgetett. A kérdéseket a hallgatóság köréből gyűjtötte össze. Nagyon élveztük az egészet, bár néha a jelölteknek némi „fejvakarást” is okoztunk. Számunkra nagyon kedves és hangulatos volt Döbrönte Dóra, Szalóky Eszter és Goda Máté néptánc tanítása, melyhez nemcsak a fiatalok, hanem a kicsit idősebbek is vígan csatlakoztak.

Csanád: A szabadidőmet röplabda háborúkkal, métázással, társasjátékokkal és olvasással töltöttem el, emellett a fiatalok-korban gazdagok focimeccsen az utóbbi brigádot gyengítettem, ami a táboron belüli El Clásiconak felelt meg. A városnéző napon időben a leghosszabb programot választottam, Egerbe utaztunk, ahol egy nagyon lelkes, sok tudással

rendelkező hölgy vezetett minket a városon keresztül. Hatalmas élményben részesültem azon a napon is.

A beszélgetés zárásaként arról esett szó, hogy mit hoztak magukkal, miben gazdagodtak a felsőtárkányi egy hét után.

Kati: Az ideai táborozás is megerősített abban, hogy ameddig a jó Isten erőt ad és éltet, ott szeretnék lenni a gyülekezeti táborokban. Szeretem azokat, akik ezt sok-sok munkával létrehozzák nekünk. Szeretem a közösséget, amelynek apraja-nagyja barátságos, kedves, segítőkész, fegyelmezett. A pólónkra, amit viseltünk az idén, ezt a szót nyomták: „Örüljetek”. Én ezt a szót hoztam magammal. Örültem, hogy ott lehettem, és szeretnék jövőre is örülni!

tam meg, amikre a mai napig is rázendítek, ekkor persze a mikrofont a zuhanyrózsa helyettesíti. A napi témák azóta is eszembe jutnak, ezekből egy gondolatot kiemelnék, mivel ez nagyon meghatározó azóta is számomra. Örülök, mert Isten sosem hagy egyedül.

Köszönöm, hogy vállalkoztatok az interjúra. Kísérje Isten áldása további életeteket és munkálkodásotokat! Találkozunk jövőre is gyülekezeti táborunkban!

C s a n á d :
Elkötelezettséget Krisztus követése felé, tanácsokat a tisztább életvitelhez és a hit gyakorlásához. Énekeket tanul-

Böröczky Anna

Gyerekhét

Az augusztusi napközis gyerekhétre ismét szép számú csapat állt össze, a létszám idén nyáron is meghaladta az 50 főt. A táborban minden napot közös játékkal kezdtünk, majd együtt énekeltünk a reggeli áhítaton. Az ideai témánk címe Gyere utánam! volt, ami Krisztus követéséről és a példamutató életről szólt. Az áhítat után a gyerekek három csoportban dolgozták fel a nap témáját, mindenki a saját életkorának megfelelő módon. Ebéd után ismét játék következett, kígyózó sorok álltak a trambulinnál és rengetegen rohmozták meg a kézműves asztalt is, de voltak olyanok is, akik egész délutánra elfoglalták a csocsó- és biliárdasztalokat. Szerda délután kirándulni mentünk: megnéztük a Tapolca forrását és a tanösvényt, majd Gyimóthy Ádámékhoz látogattunk el, ahol a gyerekek mindenféle állatot megsimogattak, kecskét etettek, és libákat kergettek. Másnap délután ellátogattunk a közeli Mentőállomásra, ahol betekintést nyerhettünk a mentősök munkás mindennapjaiba. A pénteki napot egy fergeteges Just Dance partival zártuk, majd közösen megnéztük a tábor képeiből készült videót.

Halász Brigitta és Szalai Gergő

Jegyeshétvége 2019

Több mint 10 jegyespárral vettünk részt jegyesoktatáson ezen a hétvégén Monoszlón. Az elején kíváncsisággal telve, kissé feszengve léptünk be a terembe, ahol az előadásokat hallgathattuk meg. Vajon mi lesz ebből?

Az elején még félve osztottuk meg a gondolatainkat a párokkal, de hamar megéreztük, hogy a hasonló élepszakasz bizony hasonló kérdéseket, örömeket és problémákat hordoz magában, legyen szó az esküvőről, körülötte a családról, a megrögzött szokásokról, egyéb nehézségekről. Hirtelen rengeteg közös témánk lett, így nagyon közvetlen és jó hangulat alakult ki.

A komoly témák között mindig elfért egy-egy vicces sztori, poén, volt helye a vidámságnak.

Kifejezetten emlékezetes volt az esti borozgatós, nassolás, beszélgetős estén kialakult spontán Activity parti. Hatalmas nevetések, alakítások, rajzok készültek, amelyek felejthetetlen élményekkel gazdagítottak minket. Végül hajnal 3-kor sikerült ágyba kerülnünk, tudva azt, hogy másnap reggel 7-kor kelés és még 2 téma vár ránk a délelőtti során.

"Minek ez a hülyeség, mikor már évek óta együtt élnek!?" Sokakban merül fel ez a kérdés, főleg ha véletlenül a "jegyesoktatás" kifejezést használjuk. Tudván, hogy abban a korban élünk, amelyben a párok már az esküvő előtt is együtt élnek, sőt..., sokan értelmetlennek tartják az efféle "oktatást".

Azonban évek óta együtt lenni, és egy ideje együtt élni, esetleg már szülőpárként működni, nem azt jelenti, hogy betéve ismerjük a társunkat, megfelelően figyelünk rá, egymásra és a kapcsolatunk minőségére. Túl a jegyes hétvégén, azt gondoljuk, hogy a jegyeshétvége, amellyel, hogy kiváló alkalom az elcsendesedésre, az egymásra figyelésre, a minőségi idő megélésére, minden párt, jegyespárt, házaspárt és kapcsolatot, évente ismételve is csak feltölteni és gazdagítani tudna. Ez ugyanis nem olyan dolog, aminek az anyagát két nap alatt el tudod sajátítani és pipa, hanem olyasvalami, amit megkapsz útravalóul, és attól kezdve rajtad áll, hogy használod-e, törődsz-e vele, figyelsz-e rá, és ha igen, milyen rendszerességgel? Akár csak a házasságkötés és az esküvő. Lehet szép ez az ünnep, ragyogó és mesebeli, de másnaptól feladatunk van. Nem csak az esküvő körül van témérdek teendő, nem csak annak a szépségéért, méltóságáért, jó hangulatáért, emlékezetességéért kell megoldoznunk, hanem utána a házasságunkért is, sőt még csak azért kell igazán... Másnaptól utcai ruhában is házások leszünk és azért, hogy ez így is maradjon, a kapcsolatunk tovább növekedjen és gazdagodjon, tennünk kell!

Na, de mégis hogyan?!

Ehhez adott egy nagyon erős mankót a jegyes hétvége. Először is hiteles, motiváló és példaértékű

számunkra az, hogy két lelkészünk tartotta a hétvégi alkalmakat, akik maguk is házasságban élnek, így férjként és mindketten 3 gyermek édesapjaként állják a sarat a hétköznapiakban. Kaptunk egy munkafüzetet, ami az előadások feldolgozását segítette. 7 témával foglalkoztunk az intenzív 2 nap alatt. Beszéltünk a biztos alapokról, a házasságban való kommunikációról, problémamegoldásról, a megbecsülés erejéről, a szülővel, rokonokkal való kapcsolatról, a szexről és a gyakorlati szeretetről. Az előadások után mindig kettesben, egymással megosztva, megbeszélve vettük sorra a feladatokat. Kettesben, hiszen a saját életünkről, családukról, legbelsőbb titkainkról, érzéseinkről volt szó, amik ha eddig nem kerültek felszínre, most napvilágot láthattak. Amellett, hogy sok érzékeny területről hullott le a lepel, szakadtak fel lelki sebek, és csorogtak könnycseppek, vicces pillanatok, nevetések és mély beszélgetések is kikerekedtek. Szembesülnünk kellett azzal, hogy mi mindenre nem figyelünk, és mennyi mindent kerülnünk ki a hétköznapiakban. Pedig attól, hogy nem beszélünk róla, azok bizony még ott vannak és előbb utóbb, akarataink kívül utat törnek maguknak...

Kaptunk tehát egy alapot és hozzá rengeteg házi feladatot. Egy alapot, amivel dolgozhatunk, amivel foglalkoznunk kell, és hozzá a szabad döntés lehetőségét, hogy ezt meg tesszük-e a hétköznapiakban, fordítunk-e rá időt és energiát, gondoljuk-e azt, amire Isten áldását kérjük majd, hogy megcsináljuk vagy elsumákoljuk a "házi" feladatot.

Tájékoztató házasságkötőknak

Kedves Jegyespárok! Kérjük, hogy akik 2020-ban szeretnének házasságot kötni református szertartás szerint, azok minél előbb jelentkezzenek a lelkési hivatalban. Minden párt várunk a jegyeshétvégére, ami 2020. március elején lesz.

A REND (Református Egyházi Napok Dunántúl) 2020. június 26-28. kerül megrendezésre Pápán, ezért 2020. június 27-re nem tudunk esküvőt vállalni. Kérjük szíves megértésüket.

Lelkipásztorok

ifj. Márkus Mihály

Temetési igehirdetés

Varga Ferencné sz. Kiss Réka Csilla temetésén

(A Nőszövetség korábbi elnöke és a gyülekezet oszlopos tagja)

2019. augusztus 24.

Alapige: „Ha valaki vallja, hogy Jézus Isten Fia, abban megmarad Isten, ő pedig Istenben és mi ismerjük és hisszük azt a szeretetet, amellyel Isten szeret minket. **Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne.** Abban lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizalommal tekinthetünk az ítélet napja felé, mert ahogyan ő van, úgy vagyunk mi is ebben a világban. A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrellemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben. Mi azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket.

(1 Jn 4:15-19)

Gyászoló gyülekezet! Kedves Testvéreim!

A kiemelt igeszakasz köszönt vissza ránk arról a gyászjelentésről, amely hírül adta, hogy Varga Ferencné, Kiss Réka Csilla testvérünk – Réka vagy sokaknak Réka néni, - türelemmel viselt, hosszú betegség után megtért Teremtőjéhez.

Ahogy elolvassuk ezt az egy mondatot, felsejlik előttünk az a személy és az élete, amely életnek földi szakasza lezárult.

Réka csodálatos személy volt. Én 2002-től ismertem, mint a gyülekezet tagját, láthattam szolgálatát, emberek közötti forgolódását, hogyan állt idős gyülekezeti tagok vagy csak városbeliek mellé, hogyan segítette a Nőszövetség tagjait az ő vezetésével, hogyan volt jelen a gyülekezetben, hogyan volt szolgálatkész minden pillanatban. S talán, amikor az utolsó évben, a tavalyi esztendőben ősszel a Zsindelyné Tüdös Klára díjat megkapta, s olvashattam az élettörténetét, illetve hallgathattuk sokan a laudációt, még jobban elgondolkodhattunk, miért ért oda ez az élet, ahová ért, hogyan növekedhetett azzá, amivé növekedett, amivé lett, mitől volt annyira szerethető ez élet. Hogyan tudta megélni ennyire mélyen azt a krisztusi küldetést, aminek talán mindannyiunkat jellemeznie kellene!

A másikért való szolgálatban kiteljesedő élete volt. Fiatal lányként a családban, idősebbként a férje iránti szolgálatban, gyermekei és unokái iránt való odaadó ráfigyelésben és ezek mellett még oly sokaknak, sokszor...

Talán ott van bennünk a kérdés, látva és hallva mindezt, visszagondolva az előbb elmondottakra: Mi lehetett a titka? Mitől volt ennek az embernek ilyen erős kisugárzása, mitől vált olyan könnyen szerethetővé...

Számomra a válasz ott van ebben a felolvasott igeszakaszban. Hiszem, hogy rajta keresztül Isten jelentkezett áldásaival az életünkben. Mert aki megmarad Isten szeretetében, abban Isten is marad, és az Ő élete Istenben maradó élet volt.

Ez a szeretet az, amiről Pál apostol részletesen beszél a korinthusi levélben (1 Kor 13): türelmes és jóságos; nem irigykedik és nem kérkedik; nem fuvalkodik fel, és nem viselkedik bántóan; nem keresi a maga hasznát, és nem gerjed haragra és nem rója fel a rosszat; nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. „Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik.” 1 Kor 13:7-8)

Kiapadhatatlansága éppen a forrásából eredendően van, ahonnan újra és újra erőt tud meríteni! Istennél van az élet forrása, és ez az élet forrása az a szeretet, amiről az ige beszél, ami előnti az ember lelkét és szívét, aztán túlrad és túlcordul rajta... és mi, akik részesei lehettünk egy ilyen életnek, ennek a túlcordulásnak az ajándékaiból részesedtünk.

Ebben a szeretetben nincsen félelem! Nincs a másik embertől tartás, nincs számítás, nincs benne az, hogy azért adok, hogy majd kapjak vissza valamit. Mert Isten szeretete kiűzi a félelmet. És nem csak a másik embertől való félelmet, nem csak az élet végétől, a betegségtől való félelmet és fájdalmat, hanem még azt a bizonytalanságot is, hogy mi van utána. Magabiztos reménységgel telve tett bizonyosságot testvérünk sokak előtt arról, hogy Isten kezében van az élete, és ezt elfogadja, bármi következék.

Erős élni akarás, erős küldetéstudat volt a jellemzője, s talán ezzel tudta teljesíteni azt a vágyát, hogy férjét végig kísérelje földi élete utolsó pillanatáig, de talán az Isteni akarat elfogadása volt az, ami segítette neki, hogy néhány héttel ezelőtt ő is megpihenjen.

Tudom, hitvalló lélekkel hallgatta és imádkozta velem együtt a 139. zsoltár gondolatait: „Uram, te megvizsgálasz és ismersz engem. Tudod, ha leülök vagy ha felállok, messziről is észreveszed szándékomat. Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra. (...) Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbáld meg, és ismerd meg gondolataimat! Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!”

Ebben a szeretetben nincsen félelem.

És ez a szeretet bizalommal előre tekintő szeretet. Krisztus Jézus megváltó szeretetében bízva, megnyugodva várja nem csupán a földi élet végét, hanem azt az ítéletet is, amelyről a Biblia tud, és bizonyosságot tesz. Ezért nem fél a haláltól. Ezért vágyik arra, hogy Isten országát színről színre láthassa! Azokkal lehessen, akik már átlépték ezt a határt, és reménységgel és bizakodva gondoljon arra, hogy majd őutána mindazok, akik oly közel álltak hozzá, útra kelve odaérkezhetnek, ahol ő van.

És harmadjára ez a szeretet „válasz-szeretet”- mert **Isten előbb szeretett minket.** Nem kitalálja, mit kell csinálnia, nem elkezdi azon gondolkodni, hogy ez-e a legjobb, hanem visszatükrözi mindazt, amit Isten felmutatott előtte az ő életében, amit felmutatott cselekedeteivel, amit megélhetett Isten szeretetéből. Így válik krisztusivá, olyanná, mint Krisztus. Isten „előbb-szeretetéből” táplálkozik.

Kedves Testvéreim! Kedves család! Én ilyenek ismerem meg Rékát. Isten szeretete volt benne, és tudom, hogy ő megmaradt ebben a szeretetben, és ezért Isten is megmaradt benne.

Nem tudom, milyenné tesz téged az, hogy megélhettél vele hosszabb vagy rövidebb időt. Nem tudom, hogyan tudott még inkább Isten felé fordítani! Mert nem kevesebb célja van a földi életünknek, mintsem, hogy mások számára áldássá legyünk, és ezáltal másokat Istenhez vezessünk.

Nem lehet kisebb a küldetésünk: megmaradni Isten szeretetében félelem nélkül, bizalommal előre tekintve, Isten „előbb-szeretetét” felismerve, hálaadó étellel rábízva magunkat. Hálát adva az életért, hálát adva Istenért, hálát adva azokért, akikkel osztozhatunk földi életünkben. Ámen.

iff. Márkus Mihály

Templom felújítás

Több mint 60 %-os készütségben van a templom felújítása.

A nyári hónapokban teljesen elkészült az északnyugati tető és homlokzat, valamint befejezték a templom hátsó, délnyugati homlokzatának felújítását, a kistetők héjazatának cseréjét, felállványozták a délkeleti homlokzatot, s leszedték a gimnázium felőli tetőrésről a palát.

Mire az újság megjelenik, már túl leszünk a templomtornyok legfelső részének átvizsgálásán és javításán, amelyet egy 60 méteres magasságra emelni tudó daru segítségével alpinisták végeznek el. Ezt követi majd a torony felállványozása és felújítása.

A kivitelezők szerint, amennyiben az időjárás megengedi, akkor október végéig teljesen elkészül a torony homlokzata is.

Istennek adunk hálát azért, hogy szép összegű adomány érkezett már eddig is.

2019 augusztusában Pápa város Képviselő testülete 2,5 millió forintos támogatást szavazott meg a templomtető felújításának támogatására. Ezen felül 2019 májusa óta több mint 1,7 millió forint adomány érkezett. Összesen a projektre eddig 65,9 millió forint áll rendelkezésre, de további kb 4-5 millió forintra volna szükség, hogy a pótmunkákkal együtt ki tudjuk fizetni a felújítás költségeit.

Megköszönve az eddigi áldozatvállalást, kérjük, hogy aki teheti, támogassa adományával a templom felújítását. Adományok befizethetők a lelkészi hivatalban, vagy utalhatók a Raiffeisen Banknál vezetett 12085004-00102657-00100002 számú bankszámlára.

Anyakönyvi hírek 2019. május 01 - 2019. augusztus 31.**A keresztség sákramentumában részesültek:**

Batik Dániel és Köhalmi Helga lánya, Patrícia Anna és fia, Zoltán Dávid; Maarten Bouwmans és Györfly Viola fia, Matthew; Kondor- Varga Tamás és Varga Melinda lánya, Maja; Palkovics József Lajos és Pereznyák Éva lánya, Flóra; Madarasi János és Prágai Krisztina lánya, Zoja; Kovács Roland és Renkó Mónika fia, Bendegúz; Szűcs Sándor és Bóti Anikó fia, Sámuel; Varga Balázs és Bóti Anikó lánya, Hanna; Varga Levente és Kovács Beatrix Zsuzsanna lánya, Linda; Bálint Balázs és Bali Anita fia, Benett; Bolla János és Szabadkai Viola lánya, Virág; Horváth Dávid és Birkás Mária lánya, Lara Mia; Szennyai Roland és Varga Melinda fia, Ábel; Szita Norbert és Dóri Bernadett lánya, Valentina.

Konfirmációi fogadalmat tettek:

Balogh Eszter, Bódai Ákos, Böröczky Éva, Cser Olivér, Győri Botond, Horváth Csenge Rebeka, László Vivien, Patkó Zsófia, Pintér Boglárka, Reizinger Kira, Somogyi Zoltán, Szolga Gábor Zalán.

Isten áldását kérjük konfirmáltjaink életére, kérve, hogy megtarthassák magasztos ígéretüket, hitvallásukat!

Házasságot kötöttek:

Bejczy Bálint és Bóka Patrícia, Horváth Ferenc és Margl Melinda, Szabó Gábor és Szakács Melitta, Kondor Tamás és Kovács Adél, dr. Tóth Péter és Zsebeházy Kata, Fábian Tibor és Szvetnyik Petra, Haraszi Máté és Gombás Anita, Borsi Péter és Tóth Cseperke, Szűcs Balázs és Márhoffer Réka, Zarnóczy Tamás és Kerpel Veronika, Bognár Szilárd és Cseke Judit, Molnár Ambrus és Köntös Borbála Karen, Kozák János András és Ferencz Kinga.

Isten áldását kérjük a fiatal párok életére, és szeretettel hívjuk őket alkalmainkra!

Eltemettük:

Szabó Andrásné sz. Császár Viola (87), Fagyal Sándor (75), Técsy Józsefné sz. Kiss Katalin (85), Pelek Róbert (55), Dr. Varga Ferenc (88), Molnár Gyuláné sz. Sinkó Mária (81), Kissné Gárdos Gyöngyi (56), nt. Nagy Lajos (65), Kolisznicsenkó Lászlóné sz. Magyar Mária Gizella (54), Kapcsándy Endre (81), dr. Varga Ferencné sz. Kiss Réka Csilla (74).

Istenünk vigasztalását kérjük a gyászoló családokra, tudva, hogy aki hisz Jézus Krisztusban, ha meghal is, örökké él!

Tunnerné Buzás Éva

Az Édenkert Pápai Református Óvodáról

Az Édenkert Pápai Református Óvoda 2017. szeptemberében nyitotta meg kapuit.

Induló évünk szép eredményeket hozott. Sikerült átörökítenünk az előd óvoda alapvető nevelési pilléreit, klasszikus elvekkel megtámasztva. 2019. januárjában vehettük át Budapesten a Zöld Óvoda Program 3. címét, így már hét éve dolgozunk töretlen hittel a környezeti nevelésben, erősítve a fenntarthatóság pedagógiáját. Jogerőre emelkedett a Törvényszéken a régi alapítvány változása, az Édenkert Pápai Református Óvoda Gyermekéiért Alapítvány gazdálkodik az óvoda javára.

Lefektettük a református hitéleti nevelés alapjait. Gyermekünk alapvető szokásává vált köszöntésünk, a lefekvés előtti, az étkezések előtti-utáni fohász. Az áhítatokon, hitéleti foglalkozásokon való aktív részvétel természetes, beépült a csoportok heti témafeldolgozásaiba. A legboldogabb pillanatok azok voltak, mikor kicsikéink szótlanul figyelték, amint a nagyok hévvel fogalmazták meg egy-egy témában véleményüket, megosztva emlékeiket, felidézve a hallott bibliai történeteket. A felnőtt közösség szép példája alapján a szeretet elvén elfogadják egymást, segíti az ügyesebb a gyengét, a régi gyermek az újat. Az óvoda gyermekközössége erőteljes, ezen naponta munkálkodunk. Hol közös udvari játékkal, hol zöld, szülőkkal is közös játszótérrel, hol adventi hidegben közös Fő téri gyertyagyújtó szerepléssel, hol tornatermi közös színházzal, hol közös farsangi cirkusszal, hol református emlékfutással, hol erdei óvodával, közös állatkertlátogatással, közös gyermeknapi mulatsággal. Első évünk méltó zárása volt a nagyokat kibocsátó istentisztelet május végén. Emelkedett hangulatban, a templomban a családok és a meghívottak, a gyülekezet körében köszöntünk el az iskolába menő nagycsoportosoktól, ők pedig az óvodától, közösségtől búcsúztak. Végül a templom előtt mutatta be műsorát az óvoda lelkes néptáncscsoportja a nézők örömeire.

A második nevelési évben tavalyi alapjainkra építettünk. Új gyermekeink befogadása gyorsan, a családok igényeihez mérve, a gyermekek fejlettségéhez alkalmazkodva zajlott. Sikkerrel járunk a saját pedagógiai programunkban kijelölt úton, a tavalyinál még tudatosabban. A két fontos

sávban igyekeztünk minden alkalmat megragadni gyermekeink színvonalas nevelésére, minél több élmény nyújtására, így mozgalmos, lendületes, tartalmas eseményeket élhettünk át gyermekeinkkel. Szépen illeszkedik a protestáns úthoz a zöld program, a kettő szorosan összefonható. Fontos számunkra minden esemény és szervezés érzelmi megközelítése, élmény, öröm nyújtása. Fontos számunkra a családok elégedettsége. Bensőséges, bizalomra épülő kapcsolatot sikerült kiépíteni a szülőkkel, mely alapja az együttműködésnek, a közös nevelésnek. Köszönjük a családoknak a megelégedett bizalmat, az együtt gondolkodást, a segítő támogatást, az adományokat! Köszönet, hogy bizalmukat továbbra is élvezzük, ebből merítünk erőt feladatainkhoz! Ez alapozza jókedvünket, adja új ötleteinket, sokszorozza erőnket! Az eltelt évre visszagondolva legemlékezetesebbek számomra a következő alkalmak: a hatalmas papírgyűjtés, a „bogaras” Állatok világnapja, a karácsonyi Mézesműhely illata, a Fő téren éneklő Édenkert dolgozóinak kórusa, a farsangi Édenkert lakodalmasa, a megújult Víz világnapi játszóházunk, a Március 15.-i csata, mely a magyar huszárok győzelmét hozta, új játékvonatunk, az Erdei óvoda, és persze a templomi nagyok búcsúja a népitáncsal ...

Köszönetet a gyülekezetnek a befogadásért! Köszönet az Egyház-község presbitériumának és a gyülekezetnek a belénk helyezett bizalomért, támogatásért és a sok segítségért! Jól érezzük magunkat a gyülekezet részeként, mert megérintett bennünket az az erő, az a szeretet, mely embereket, csoportokat köt össze a Pápai Református Gyülekezetben. Hitünk ereje, meggyőződésünk növekedett vezető lelkészünk lelki gondozásával a lélekemelő alkalmak során! Továbbra is minden lehetséges alkalmat megragadunk a gyülekezethez tartozásunk erősítésére és kifejezésére. Óvodánk munkatársi csoportja szerető közösséget alkot. Mindenki a legnagyobb odafordulással, szeretettel, szívvel végzi a dolgát. Valamennyien hivatásként élnek munkájukat, sokszor helyezve a családi érdek elébe az óvodát. A gondok idején tanúsított összefogás, barátság tovább erősít bennünket.

Kérjük Mennyei Atyánkat, hogy viselje gondunkat, segítse munkálkodásunkat gyermekeink felemelésével, gondozásával! Kérjük, adjon nekünk erős hitet, vidám szívet! Áldását kérjük óvodánkra, gyermekeinkre, munkánkra!

Áldás, békesség, Istennek dicsőség!!

Állandó heti gyülekezeti alkalmak

A heti alkalmaink a gyülekezeti házban vannak, a templomi alkalmakat külön jelezzük.

vasárnap 9:20 imaközösség az istentisztelet áldásáért (Immánuel Közösségi Ház)

vasárnap 10:00 istentisztelet (templom)

vasárnap 10:00 gyermek istentisztelet

hétfő 18:00 Mécses kör

kedd 18:00 Forrás kör

szerda 10:00 Korban Gazdagok köre

szerda 16:00 Gyülekezeti Bibliakör

szerda 18:00 Felnőtt Bibliakör

szerda 18:00 Immánuel csoport

csütörtök 10:00 Baba-Mama kör

csütörtök 18:00 Énekkari próba

szombat 18 óra IFI óra

Állandó havi gyülekezeti alkalmak

hónap első kedd 9.15 és 10.00
Istentisztelet a Barát utcai idősek otthonában

hónap első kedd 16.30 Nőszövetségi Bibliaóra (Immánuel Közösségi Ház)

hónap harmadik csütörtök 10:30
Istentisztelet a Vörösmarty úti idősek otthonában.

hónap utolsó szerda 10:30
Istentisztelet a Teveli úti idősek otthonában

hónap utolsó vasárnap 17 óra (nyáron 18 óra) Énekes-zenés istentisztelet (Immánuel Közösségi Ház)

havonta 2 alkalommal Férfi Kör

Köszönetet mondunk minden testvérünk adományáért, amellyel támogatta gyülekezetünk életét, szolgálatát.

Befizetési, támogatási lehetőségek, számlaszámok

Gyülekezeti számlaszám: Raiffeisen Bank, 12085004-00102657-00100002

Református Eklezsia Alapítvány: OTP Bank, 11748045-20017204-00000000

Felhívás!

Tisztelettel kérjük kedves testvéreinket, hogy **személyi adataik változásáról** (különösen is a **lakcím változásáról**) mihelyt módjukban áll, értesítsék a Lelkészi Hivatalt, hogy a változásokat átvezethessük gyülekezetünk nyilvántartásába is.

Köszönjük.

A Lelkészi Hivatal nyitva tartása:

Kedd, Szerda, Péntek: 9:00-12:00

Csütörtök: 9:00-12:00 és 17:00-18:00

Vasárnap: Istentisztelet után közvetlenül

Tel: 89/324-415

E-mail: info@papareformatus.hu

Apró segítség az Egyházfenntartás befizetésében!

Az önkéntes egyházfenntartói járulék egy összegben való kifizetése egyre nagyobb terhet jelent mindenkinek. Ezért javasoljuk, hogy akinek van rá lehetősége, bankszámlájáról állandó megbízással havi rendszeres átutalásként fizesse támogatását. Így testvérünknek sem megterhelő jövedelmének havi 1 %-nyi összegét átutalni, mi pedig folyamatosan megkapjuk az átutalt támogatást. A gyülekezeti számla, amelyre megbízását megadhatja:

Raiffeisen Bank: 12085004-00102657-00100002.

Kérjük közleményként írja fel nevét, címét és az EFJ rövidítést. Köszönjük.

GYÜLEKEZETÜNK HONLAPJA

www.papareformatus.hu

Várjuk észrevételeiket, hozzászólásait, megjegyzéseiket! Keressék fel!

HONLAP! HONLAP! HONLAP! HONLAP!

Őszi alkalmak

Szeptember 29. vasárnap 10:00
óvodai befogadó istentisztelet

Október 13. vasárnap 10:00
Magyar Egyházak Ökumenikus Tanácsa missziói nap, istentisztelet, igehirdető Dani Eszter

Október 13. vasárnap 17:00
Magyar Egyházak Ökumenikus Tanácsa missziói nap, ökumenikus istentisztelet Ótemplom, igehirdető: Steinbach József püspök

Október 20. vasárnap 10:00
Kollégiumi Vasárnap

Október 27. vasárnap 10:00
Roma missziós nap

Október 31. csütörtök 17:00
Reformáció napi istentisztelet református templomban

November 27-28-29. 17:30
Hitmélyítő alkalmak, igehirdető: Farkas Gergely

November 30. 09:30
Hitmélyítő alkalmak, igehirdető: Farkas Gergely

December 01. és 08. 10:00
Advent első és második vasárnapja

Lapunkat ingyenesen terjesztjük református családjainknak. Bekerülési ár kb. 200 Ft.

A költségekre adományokat elfogadunk.

Írták: Böröczky Anna, Halász Brigitta, Horváth Andrea, Kövy Rózsa, ifj. Márkus Mihály, Szakács Gergely, Szalai Gergő, Szalóky Zsolt, Tunnerné Buzás Éva, Varga Jenő.

Grafika: WEB Szerkesztés: Kopeczky Péter

Kiadja a Pápai Református Egyházközség Felelős kiadó: ifj. Márkus Mihály lelkipásztor

Készült a Kapitális nyomdában 1000 példányban.